

ΕΤΟΣ 65ον

22 Οκτωβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3360)

ΚΛΗΣΗ, ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ

Στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα, ο Παῦλος, ἀδελφοί μου, πληροφορεῖ τοὺς Γαλιάτες, οἱ ὁποῖοι ταλαιπωροῦνταν ἀπὸ τὴ δράση Ἰουδαϊζόντων ψευδοδιδασκάλων, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον πού τοὺς κηρύττει, δέν εἶναι ἐπινόημα ἀνθρώπου, ἀλλὰ προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό. Δέν ἐνστερνίστηκε ἀνθρώπινη διδασκαλία, ἀλλὰ τοῦ ἀποκαλύφθηκε ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ μετανοήσῃ καί, ἀπὸ φοβερὸς διώκτης, νὰ γίνῃ φιλογερός κήρυκας τῆς Ἀλήθειας. Κλήση, συνεπῶς, ἀπὸ τὸν Θεό, ἰσόβια μετάνοια τοῦ ἴδιου τοῦ Ἀποστόλου καὶ ταπείνωση διηνεκής, συμπελέκονται θεάρεστα στό ἀποστολικό του ἔργο.

Κλήση στό ἱεραποστολικό ἔργο

Γνωρίζοντας ὁ Θεός τὰ βάθη τῶν ἀνθρώπινων καρδιῶν, ἐξετάζοντας «καρδιὰν καὶ νεφρούς», ξεχωρίζει τὴν καλὴν προαίρεση κάποιου, ἀκόμη κι ἂν τὰ ἔργα του δείχνουν τὸ ἐντελῶς ἀντίθετο. Παράδειγμα σέ αὐτό ἀποτελεῖ ἡ ἐπίσκεψη, καὶ μάλιστα μέσα στό ἄκτιστο φῶς τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ, στόν ἀπόστολο Παῦλο, καθὼς αὐτὸς κατευθυνόταν πρὸς τὴ Δαμασκὸ, γεμάτος ὀργὴ κατὰ τῶν χριστιανῶν. Μέσα στὴν ἐκτυφλωτικὴ λαμπρότητα τῆς θεϊκῆς δόξας, ὁ μέχρι τότε διώκτης χάνει τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν του, γιὰ νὰ μάθει νὰ βλέπει σωστά τὰ πράγματα. Τοῦ κάνει μάλιστα ἐξαιρετικὴ τιμὴ ὁ Χριστός, νὰ ἔχει προσωπικό διάλογο μαζί του, στὴ διάρκεια τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριος τοῦ ἀποκαλύπτει. Ἡ γνωριμία ἔχει πλέον γίνῃ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἀποστόλου τέμνεται ὀριστικά καὶ ἀμετάκλητα σέ βίον πρό Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστόν. Ὁ Κύριος τὸν ἔχει ἐπιλέξει γιὰ νὰ βαστάσῃ μὲ παρρησία τὸ ὄνομα Του ἐνώπιον ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν τούτου τοῦ κόσμου. Στόν Ἀνανία, μάλιστα, πού μὲ ὄλες τίς ἀντιρρήσεις του, ἐπιφορτίζεται μὲ τὴ διακονία νὰ τοῦ μεταδώσῃ δι' ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν του τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ νὰ τὸν βαπτίσει, ὀνομάζει τὸν Παῦλο «σκεῦος ἐκλογῆς».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. α΄ 11-19)

Τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου

Ἄδελφοί, γνωρίζω δὲ ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προσέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἑτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἕνα παρόμοιο κήρυγμα στέλνει ὁ Θεός, τηρουμένων φυσικά τῶν ἀναλογιῶν, σὲ κάθε ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀλλὰ καὶ γενικότερα μιλλώντας, τὰ χαρίσματα μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει στολιστεῖ ἀπὸ τὸν Κύριο κάθε ἄνθρωπος, ἔχει κληθεῖ, ὄχι νὰ τὰ ἀποκρύψει, ἀλλὰ νὰ τὰ καλλιεργήσει στὸν ὑπέρτατο βαθμὸ, ἀναγνωρίζοντας πάντοτε ὅτι ἀποτελοῦν δῶρα Θεοῦ. Ἔτσι, αὐτὴ τὴν αἴσθησι τῆς κλήσης, τοῦ καλέσματος ἀπὸ τὸν Κύριο, ὁ Παῦλος δὲν τὴν ἔχασε ποτὲ στὴ ζωὴ του. Ποτὲ δὲν ἔγινε ἐπιλήσιμων τῆς τιμῆς ποῦ τοῦ ἔγινε ἀπὸ τὸν Χριστό.

Ἔτσι κι ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, σὲ ὅποια διακονία μᾶς ἀνατίθεται ἀπὸ τὸν Κύριο, μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις μας νὰ προσπαθοῦμε νὰ μένουμε συνεπεῖς, ἕως ἐσχάτης μας πνοῆς.

Μετάνοια

Ποτὲ ὁ Παῦλος δὲν ἠπισμόνησε τὴν πρότερη ζωὴ του. Ἐρηνούσε πάντοτε τὸ ὅτι ὑπῆρξε διώκτης καὶ «καταστροφέας» τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀποκαθώντας τὸν ἑαυτὸ του «ἐκτρωμα» καὶ ὄχι ἄνθρωπο, καὶ μάλιστα δημόσια. Ἄρα, μιά συνεχὴς μνήμη τῶν πτώσεών μας, μὲ τίς ὁποῖες ἠυπήσαμε τὸν Κύριο, δημιουργεῖ μιά μετρίου βαθμοῦ λύπη –ὄχι ἀπελπισία καὶ αἴσθησι ψυχικοῦ πνιγμοῦ– καὶ προϋποθέσεις μετανοίας στὴν καρδιά μας, ἡ ὁποία τότε βυθίζεται σὲ προσεκτικώτατη προσευχητικὴ κραυγὴ πρὸς τὸν Κύριο, μένοντας ἐνωμένη μαζί Του, ἀκριβῶς διότι ἡ προσευχὴ μᾶς συνδέει μὲ τὸν Θεό. Ὅταν μάλιστα εἶναι ἀδιάλειπτη, μένουμε συνεχῶς συνδεδεμένοι μὲ τὸν Θεό.

Εἶναι γεγονός, πὼς ὁ ἄνθρωπος, ὅταν μετανοεῖ ἀληθινά, φαίνεται στὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα του. Παθαίνει συγκλονισμό καὶ ἀνατροπὴ ὁ μέχρι τώρα τρόπος

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σᾶς κάνω γνωστόν, ὅτι τό εὐαγγέλιον, τό ὁποῖον ἐκπρῦχθηκε ἀπό ἐμέ, δέν εἶναι ἀνθρώπινον, διότι οὔτε τό ἐπῆρα οὔτε τό ἐδιδάχθηκα ἀπό ἀνθρώπους ἀλλά δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχετε ἀκούσει, βέβαια, τήν ἄλλοτε διαγωγῆν μου εἰς τόν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι δηλαδή ὑπερβολικά κατεδίωκα τήν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καί τήν πολεμοῦσα. Καί εἶχα μεγαλύτερες προόδους εἰς τόν Ἰουδαϊσμόν ἀπό πολλούς συνομηλικούς συμπατριώτας μου, μέ τόν ὑπερβολικόν ζῆλον πού ἐδειχνα διά τās πατρικάς μου παραδόσεις. Ὅταν ὅμως εὐδόκησε ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μέ ξεχώρισε ἀπό τήν κοιλιὰ τῆς μητέρας μου καί μέ ἐκάλεσε διά τῆς χάριτός του, νά ἀποκαλύψῃ μέσα μου τόν Υἱόν του, διά νά κηρύττω αὐτόν εἰς τά ἔθνη, ἀμέσως δέν συμβουλευέθηκα ἀνθρώπους, οὔτε ἀνέβηκα εἰς τά Ἱεροσόλυμα πρὸς ἐκείνους πού ἦσαν ἀπόστολοι πρὶν ἀπό ἐμέ, ἀλλ' ἔφυγα εἰς τήν Ἀραβίαν καί πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τήν Δαμασκόν. Ἐπειτα, ὕστερα ἀπό τρία χρόνια, ἀνέβηκα εἰς τά Ἱεροσόλυμα διά νά γνωρίσω τόν Πέτρον καί ἔμεινα κοντά του δέκα πέντε ἡμέρας. Ἄλλον ἀπό τοὺς ἀποστόλους δέν εἶδα παρά τόν Ἰάκωβον, τόν ἀδελφόν τοῦ Κυρίου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ζωῆς του, αἰσθάνεται ὡς μεγάλο εὐεργέτη τόν Θεό καί ἡ καρδιά του, προσευχόμενη καί δακρῦουσα, ἐπιθυμεῖ διακαῶς νά εὐαρεστεῖ τόν Κύριο. Μέ τόν λόγον καί τά ἔργα του, δέν ἐνδιαφέρεται νά ἀποδείξῃ κάτι στοὺς ἄλλους, πού, ἴσως περιέργα τόν παρατηροῦν, ἀλλήλα ὁμολογεῖ τό μυστήριον πού συντελεῖται μέσα του καί πού γι' αὐτόν εἶναι πρωτόγνωρον. Βλέποντας πίσω τό κενό τῶν παιδιῶν του πράξεων, ἀκατάσχετα ρεύματα δακρῦων αὐληκῶνουν τίς παρειάς τῆς ὄψης καί τῆς καρδιᾶς του, ἐνῶ μέ ἓνα εἶδος ἀγίας «μανιακῆς» προθυμίας, ἐπιθυμεῖ ὀλοένα καί περισσότερο μέ ἀγαθά ἔργα πού ἀλατίζουν, δηλαδή «νοστιμιζοῦν» τή ζωή του, νά ἔλκει τό θεῖο ἔλεος.

Ταπείνωση

Ὁ Παῦλος ἀναγνωρίζει ὅτι ἀπό τήν κοιλιὰ τῆς μητέρας του ἀκόμη, ὁ Θεός τόν ξεχώρισε, διότι ἔτσι Ἐκεῖνος ἔκρινε. Αὐτό δέν ἔχει νά κάνει μέ τήν ποιότητα τῶν ἔργων του, ἢ καί τῶν δικῶν μας ἔργων ἀκόμη. Ὁ Θεός κρίνει μέ δικό Του τρόπο. Κοσμεῖ διαφορετικά τοὺς ἀνθρώπους – ἓνα θαῦμα ποικιλίας – καί δέν μεταμελεῖται γιά τά χαρίσματα, μέ τά ὁποῖα κόσμησε κάποιον, ἄσχετα μέ τό ἄν αὐτός τά καλλιεργεῖ ἢ ὄχι, ἐνῶ ταυτόχρονα θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά σωθοῦμε. Τά χαρίσματα, μέ τά ὁποῖα εἴμαστε στολισμένοι ὁ καθένας μας, κρίνουν ἐμᾶς, ὄχι τόν Θεό. Μένει, μέ τρόπο εὐάρεστο νά τά καλλιεργοῦμε ἐν ταπεινώσει.

Ὅλο τό ζηηλωτικό φρόνημα τοῦ Παύλου, τό ὁποῖο φαινόταν καθαρά, ὅπως μᾶς ἐξιστορεῖ ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος κατά τή διάρκεια τῆς Ἰουδαϊκῆς του φάσης,

22 Ὀκτωβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ
Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως († 167).
Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἐπτά παιδῶν († 250).
Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 27-39.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Ὀκτωβρίου, Ζ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 41-56.

μάλιστα ὑπερέβαλε ὅλους τοὺς συνομηλικούς του σέ ζηλωτισμό, μέ τήν ἀνά-
θεση ὅλης τῆς ζωῆς του στόν Κύριο κατά τή φάση τῆς μετανοίας του, ὁ Θεός τό
«χρησιμοποιεῖ» πρός δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Εὐαγγελίου καί πρός ἀγά-
πησιν τοῦ πλησίον. Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, ὅσα κι ὅποια κι ἄν εἶναι τά πάθη μας,
νά μήν ἀπογουτευόμαστε, ἀλλῆλᾶ νά ζητοῦμε μετάνοια καί βοήθεια ἀπό τόν Χρι-
στό, καταθέτοντας τή διάθεσή μας μπροστά Του. Ἐκεῖνος θά τοὺς βάλῃ θετικό
πρόσημο καί, ἀπό «φοινικοῦν» χρῶμα πού εἶναι, θά τά πλευκάνει σάν τό χιόνι.
Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἐ.Τ.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο ξεκίνησε τό Σάββατο 21 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό καί
ἀπροϋπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς
- Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς
- Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας
- Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Με-
θοδολογία.

• Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272313-314-316.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.π. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr